

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžfk/1/2019
Identifikačné číslo spisu: 3014201054
Dátum vydania rozhodnutia: 08.07.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Adamcová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:3014201054.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Adamcovej a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Jozefa Hargaša, v právnej veci žalobcu: ALEXANDRA HOTEL, s.r.o., so sídlom Dvory 581, Púchov, IČO: 36 845 981, právne zastúpeného Advokát Ivor, s.r.o., so sídlom Mojmirova 1161/6, Púchov proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100306/1/448327/2014/15922 zo dňa 9. októbra 2014, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 06. februára 2018, č. k. 11S/36/2014-59, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 06. februára 2018, č.k. 11S/36/2014-59, z a m i e t a.

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I. Konanie pred správnym súdom

1. Krajský súd v Trenčíne (ďalej v texte rozhodnutia len „krajský súd“ alebo „správny súd“) právoplatným rozsudkom č.k. 11S/36/2014-59 zo dňa 06. februára 2018 postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 1100306/1/448327/2014/15922 zo dňa 9. októbra 2014 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného“) a prvostupňového rozhodnutia správcu dane - Mesta Púchov č. 1620711732/2014 zo dňa 26. júna 2014 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“). Žalovaný predmetným rozhodnutím postupom podľa § 74 ods. 4 zák. č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „Daňový poriadok“) potvrdil prvostupňové rozhodnutie, ktorým bol žalobcovi podľa § 83 zákona č. 582/2004 Z.z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 582/2004 Z.z.“) a Všeobecne záväzného nariadenia č. 10/2012

o miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v meste Púchov a Doplnku č. 1 k VZN č. 10/2012 vyrubený poplatok za komunálne odpady a drobné stavebné odpady na obdobie od 01. januára 2014 do 31. decembra 2014 vo výške 12.149,25 eur. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal s poukazom na to, že mu žiadne dôvodne vynaložené trovy konania nevznikli a náhradu trov konania si neuplatnil.

2. Krajský súd v predmetnej právnej veci už raz rozhodol rozsudkom č.k. 11S/36/2014-30 zo dňa 08. septembra 2015, keď postupom podľa § 250j ods. 2 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. 1100306/1/448327/2014/15922 z 09. októbra 2014 a rozhodnutie Mesta Púchov č. 1620711732/2014 z 26. júna 2014, vec vrátil na ďalšie konanie a žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania. Predmetný rozsudok krajského súdu bol zrušený uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6Sžf/76/2015 z 18. októbra 2017 podľa § 492 ods. 2 SSP v spojení s § 221 ods. 1 písm. f) a § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a vec bola vrátená krajskému súdu na ďalšie konanie z dôvodu predčasného vydania, nakoľko pokiaľ nebol právoplatným rozhodnutím správneho súdu alebo právoplatným rozhodnutím ústavného súdu vyslovený nesúlad VZN obce alebo jeho časti so zákonom, v záujme zachovania právnej istoty a legitímneho očakávania je namieste pri posudzovaní zákonnosti postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy vychádzať z prezumpcie zákonnosti a všeobecnej záväznosti dotknutého VZN obce ako podzákonnej normy. VZN mesta predstavuje normatívny akt orgánu územnej samosprávy, v danom prípade prijatý na základe splnomocňujúceho ustanovenia zákona, preto bolo možné jeho prípadný nesúlad s normou vyššej právnej sily napadnúť a odstrániť len postupom, ktorý pripúšťa zákon pre daný prípad postupom podaním návrhu podľa § 250zfa ods. 1 OSP účinného v relevantnom čase. Aktívne legitimovaným na podanie návrhu bol prokurátor, ktorý tak mohol učiniť na základe podnetu fyzickej alebo právnickej osoby. Keďže v otázke súladu, resp. nesúladu aplikovaného VZN so zák. č. 582/2004 Z.z. nebol dodržaný zákonom a ústavou predpokladaný a záväzne stanovený postup, nemožno na tvrdení o nesúlade predmetného VZN so zákonom postaviť právny záver konštatovanej nezákonnosti administratívneho rozhodnutia preskúmaného na základe žaloby podanej podľa § 247 OSP.

3. V odôvodnení napadnutého rozsudku krajský súd uviedol, že na základe prihlášky žalobcu zo 04. januára 2011 bol žalobca od 01. januára 2011 zaradený do systému množstvového zberu komunálneho odpadu v meste Púchov. Dňa 01. januára 2013 nadobudlo platnosť Všeobecne záväzná nariadenie č. 10/2012 o miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v meste Púchov. Žiadosťou z 02. októbra 2013 požiadal žalobca správcu dane o vykonávanie množstevného zberu komunálneho odpadu od 01. januára 2014 pre jeho obidve prevádzky, a to ALEXANDRA HOTEL **** a ALEXANDRA ŠPORT HOTEL***. Dňa 01. januára 2014 nadobudli účinnosť Doplnok č. 1 k VZN č. 10/2012 o miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v meste Púchov a VZN č. 3/2013 o nakladaní s komunálnym odpadom a drobným stavebným odpadom na území mesta Púchov.

4. Listom zo 16. decembra 2013 oznámil správca dane žalobcovi v zmysle jeho žiadosti z 02. októbra 2013, že ku dňu 01. januára 2014 nadobudne účinnosť nové VZN č. 3/2013 o nakladaní s komunálnym odpadom a drobným stavebným odpadom na území Mesta Púchov a Doplnok č. 1 VZN č. 10/2012 o poplatku za KO a DSO s tým, že v prípade zapojenia sa do množstvového zberu na nasledujúce obdobie stačí vypísať jednu žiadosť pre obidve prevádzky. Dňa 27. januára 2014 doručil žalobca správcovi dane dve žiadosti o zavedenie množstvového zberu z 23. januára 2014, zaevidované správcom dane pod podaciami č. 781/2014 a 782/2014, ktorými požiadal o zavedenie množstevného zberu komunálneho odpadu v roku 2014 pre obe prevádzky spôsobom: zberná nádoba o objeme 1100 l, frekvencia vývozu odpadu 1 x za 7 dní, odhadovaný objem odpadu vytvorený za uvedený časový interval 1 ks nádoba 1100 l/týždeň za každú prevádzku zvlášť. Dňa 21. februára 2014 doručil žalobca správcovi dane dva listy označené ako „Rozšírenie Žiadosti o zavedenie množstevného zberu zo dňa 23.01.2014“, zaevidované správcom dane pod podacím č. 1880/2014 a 1881/2014, ktorými žiadal žiadosti pre obe svoje prevádzky v častiach zberná nádoba o objeme 1100 l opraviť na počet 2 ks zberná nádoba o objeme 1100 l a odhadovaný objem odpadu vytvorený za uvedený časový interval na 2 ks nádoba 1100 l/týždeň. Ostatné údaje zostali v žiadostiach nezmenené.

5. Následne správca dane vyrubil žalobcovi ako daňovému subjektu napadnutým prvostupňovým rozhodnutím poplatok za komunálne odpady a drobné stavebné odpady za obdobie od 01.01.2014 do 31.12.2014 podľa § 83 zák. č. 582/2004 Z.z. a VZN č. 10/1012 a Doplnku č. 1 k VZN č. 10/2012 vo výške 12.149,25 eur. Proti tomuto rozhodnutiu žalobca podal odvolanie, o ktorom žalovaný rozhodol napadnutým rozhodnutím.

6. Krajský súd poukázal na to, že medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že žalobca bol prihlásený do množstvového zberu. Správca dane - Mesto Púchov pri vyrubení poplatku vychádzal z § 83 zák. č. 582/2004 Z.z. a VZN č. 10/2012 o miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady a Doplnku č. 1 k VZN č. 10/2012. Spornou otázkou bola otázka súladu Doplnku č. 1 k VZN č. 10/2012, ktorý bol podkladom pre vydanie žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného, so zákonom. Krajský súd v danej súvislosti poukázal na uznesenie NS SR sp. zn. 6Sžf/76/2015 z 18. októbra 2017, na základe ktorého námietka žalobcu týkajúca sa rozporu VZN č. 10/2012 v znení Dodatku č. 1 so zák. č. 223/2001 Z.z., resp. so zák. č. 582/2004 Z.z., nie je dôvodná.

7. Krajský súd sa nestotožnil s námietkou žalobcu ohľadom nesprávnej formy vyrubenia poplatku za komunálny odpad, keď žalovaný mal žalobcovi, ktorý využíva množstvový zber v rozpore s § 81 ods. 1 zák. č. 582/2004 Z.z. vyrubiť predmetný poplatok vo forme rozhodnutia. Právomoc obce ako správcu dane vyrubiť uvedený poplatok za komunálne odpady a drobné stavebné odpady pre poplatníkov, ktorí požiadali o množstvový zber, formou rozhodnutia, je výslovne zakotvená v bode 5.1.5.1. tretia a posledná veta Doplnku č. 1 k VZN č. 10/2012. Správca dane tak uvedený poplatok vyrubil podľa vtedy platného a záväzného VZN č. 10/2012 v znení Doplnku č. 1, ktorý doposiaľ nebol zrušený ani zmenený.

8. Rovnako tak krajský súd nepovažoval za dôvodnú ani ďalšiu námietku žalobcu, a to, že pred prihlásením sa k množstvovému zberu odpadu v meste nemal vedomosť, aké zmeny nastanú v systéme množstvového zberu komunálneho odpadu prijatím Dodatku č. 1 k VZN č. 10/2012 a prijatím VZN č. 3/2013. Žalobca požiadal dňa 02. októbra 2013 o vykonávanie množstvového zberu komunálneho odpadu na rok 2014 pre obidve jeho prevádzky v meste Púchov - ALEXANDRA HOTEL **** a ALEXANDRA ŠPORT HOTEL ***. Na uvedenú žiadosť reagoval správca dane listom doručeným žalobcovi 17. decembra 2013, v ktorom oznámil žalobcovi, že k 01. januáru 2014 nadobudne účinnosť nové VZN č. 3/2013 a Doplnok č. 1 k VZN č. 10/2012 a zároveň oznámil žalobcovi, že v prípade zapojenia sa do množstvového zberu na nasledujúce obdobie stačí vypísať jednu žiadosť pre obidve prevádzky. Následne žalobca doručil správcovi dane 27. januára 2014 vyplnené žiadosti o zavedenie množstvového zberu, ktoré sú obsahom prílohy č. 2 VZN č. 3/2013 a dňa 21. februára 2014 požiadal o rozšírenie uvedených žiadostí. Žalobca bol o zmenách oboch VZN zo strany správcu dane informovaný v dostatočnom časovom predstihu. Naviac v čase, keď žalobca zaslal správcovi dane vyplnené žiadosti o zavedenie množstevného zberu (tvoriace prílohu VZN č. 3/2013) a následne aj ich rozšírenie, Doplnok č. 1 k VZN č. 10/2012 a VZN č. 3/2013 už boli platné a účinné, a teda mal možnosť sa s ich obsahom pred zaslaním predmetných žiadostí oboznámiť. Krajský súd sa preto nestotožnil s tvrdením žalobcu, že pred tým, ako sa prihlásil k množstvovému zberu odpadu v meste, nemal vedomosť o zmenách v predpisoch upravujúcich vyberanie miestneho poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady na území Mesta Púchov.

9. K námietke žalobcu vo vzťahu k neprimeranej a protizákonnej výške vyrubeneho poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady pri množstvovom zbere krajský súd uviedol, že z ustanovení §§ 78 ods. 1 písm. a), 79 ods. 1 zák.č. 582/2004 Z.z. vyplýva, že sadzba poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady pre poplatníkov, ktorí požiadali o množstvový zber, stanovená v bode 5.1.2.6. Doplnku č. 1 k VZN č. 10/2012 vo výške 0,0531 eur za jeden liter, bola určená v rámci zákonom stanoveného limitu. Správca dane pri výpočte predmetného poplatku postupoval podľa § 79 ods. 1 zák. č. 582/2004 Z.z., podľa ktorého sa poplatok vypočíta ako súčin frekvencie odvozov, sadzby a objemu zbernej nádoby, ktorý poplatník používa. Na základe vyššie uvedených skutočností a údajov uvedených žalobcom v žiadostiach o zavedenie množstvového zberu vrátane ich rozšírenia, pri sadzbe poplatku 0,0531 eur za jeden liter, tak poplatok za komunálne odpady a

drobné stavebné odpady vyrubené žalobcovi v danej veci bol v súlade so zákonom.

10. Za nedôvodnú považoval krajský súd aj námietku žalobcu, že žalovaný sa nevysporiadal s jeho námietkami vznesenými v podanom odvolaní, lebo žalovaný sa v napadnutom rozhodnutí dostatočným spôsobom vysporiadal so všetkými zásadnými odvolacími námietkami žalobcu týkajúcimi sa jeho poplatkovej povinnosti a v odôvodnení rozhodnutia jasne a zrozumiteľne uviedol dôvody, na základe ktorých potvrdil prvostupňové rozhodnutie. Napadnuté rozhodnutie žalovaného obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti, je bez formálnych a logických nedostatkov náležite odôvodnené a vychádzalo z dostatočne zisteného skutkového stavu veci.

II.

Kasačná sťažnosť

11. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote s poukazom na § 440 ods. 1 písm. f), g) a h) SSP kasačnú sťažnosť. Uviedol v nej, že podľa uznesenia NS SR sp.zn. 6Sžf/76/2015 z 18. októbra 2017 mal prvostupňový súd v ďalšom konaní opätovne posúdiť žalobu žalobcu a po dôslednom preskúmaní zostávajúcich žalobcom uplatnených podstatných námietok o žalobe meritórne rozhodnúť. Žalobca mal za to, že krajský súd pri opätovnom nedôslednom posudzovaní žaloby nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, zároveň rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci a odklonil sa od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu.

12. Žalobca poukázal na § 100 ods. 1 písm. a), b) SSP a uviedol, že je zrejmé, že rozhodnutie krajského súdu záviselo od otázky, ktorú nebol v konaní oprávnený riešiť, nakoľko aj Najvyšší súd SR v uznesení sp.zn. 6Sžf/76/2015 z 18. októbra 2017 konštatoval, že VZN mesta predstavuje normatívny akt orgánu územnej samosprávy, preto bolo možné jeho prípadný nesúlad s normou vyššej právnej sily napadnúť a odstrániť postupom, ktorý pripúšťa zákon, t.j. § 250zfa ods. 5 OSP, resp. § 367 SSP. Je zrejmé, že krajský súd pred rozhodnutím vo veci samej dospel k záveru, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov, keďže túto skutočnosť konštatoval už v odôvodnení rozsudku zo dňa 08. septembra 2015, kde vyslovil svoj záver, že Doplnok č. 1. k VZN č. 10/2012 je v rozpore s § 81 zák. č. 582/2004 Z.z. V tejto súvislosti žalobca poukázal na Uznesenie Ústavného súdu SR, IV. ÚS 287/07-5 zo dňa 07. novembra 2007, z ktorého vyplýva, že: „Podľa čl. 125 ods. 1 písm. d) Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o súlade všeobecne záväzných právnych predpisov miestnych orgánov štátnej správy a všeobecne záväzných nariadení orgánov územnej samosprávy podľa čl. 71 ods. 2 s ústavou, s ústavnými zákonmi, s medzinárodnými zmluvami vyhlásenými spôsobom ustanoveným zákonom, so zákonmi, s nariadeniami vlády a so všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy, ak o nich nerozhoduje iný súd. Pre konanie o súlade právnych predpisov je okrem iného charakteristické to, že tento typ konania pred ústavným súdom môžu kvalifikovaným spôsobom iniciovať len subjekty, ktoré sú taxatívnym spôsobom vymenované v ústave, resp. v zákone o ústavnom súde. Inak povedané, ústavný súd sa môže meritórne zaoberať návrhom na začatie konania o súlade právnych predpisov len vtedy, ak ho podajú subjekty, ktoré sú na to oprávnené ústavou a zákonom o ústavnom súde, a prirodzene tiež za predpokladu, že takýto návrh spĺňa aj ďalšie náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde. Z čl. 130 ods. 1 písm. a) až f) ústavy a z § 37 ods. 1 v spojení s § 18 ods. 1 písm. a) až f) zákona o ústavnom súde vyplýva, že návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov môžu podať iba: najmenej pätina poslancov Národnej rady Slovenskej republiky, prezident Slovenskej republiky, vláda Slovenskej republiky, súd v súvislosti so svojou rozhodovacou činnosťou, generálny prokurátor Slovenskej republiky a verejný ochranca práv.“ Žalobca ďalej poukázal na rozsudok Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 15S/16/2013 zo dňa 28. apríla 2015, podľa ktorého „Podľa §109 ods. 1 písm. b/ OSP, súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska. Konajúci súd návrhom zo dňa 06.06.2013 na začatie konania o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 ods. 1 Ústavy Slovenskej

republiky požiadal Ústavný súd Slovenskej republiky, aby vyslovil, či ustanovenie § 51 ods. 1 písm. d/ zákona č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov je v súlade s čl. 2 ods. 2 a 3, čl. 13 ods. 1 písm. a/ a ods. 2, čl. 15 ods. 1, čl. 16 ods. 1 v spojení s čl. 40 Ústavy Slovenskej republiky. Ustanovenie § 62 písm. a/ zákona č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov je v súlade s čl. 2 ods. 2 a 3, čl. 13 ods. 1 písm. a) a ods. 2, čl. 15 ods. 1, čl. 16 ods. 1 v spojení s čl. 40 Ústavy Slovenskej republiky. Ustanovenie § 6 Vyhlášky Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 585/2008 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o prevencii a kontrole prenosných ochorení je v súlade s čl. 2 ods. 2 a 3, čl. 13 ods. 1 písm. a/ a ods. 2, čl. 15 ods. 1, čl. 16 ods. 1 v spojení s čl. 40 Ústavy Slovenskej republiky. “

13. V zmysle uvedeného, keďže rozhodnutie krajského súdu záviselo od otázky, ktorú nebol oprávnený v konaní riešiť, resp. pred rozhodnutím vo veci samej dospel k záveru, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov, nepostupoval v zmysle príslušných ustanovení SSP. V dôsledku procesného pochybenia krajského súdu, ktorý aj napriek splneniu zákonných podmienok na prerušenie konania v zmysle § 100 ods. 1 písm. a), b) SSP, toto neprerušil, znemožnil žalobcovi uskutočniť jemu patriace procesné práva, t.j. podanie podnetu na podanie protestu prokurátora proti všeobecne záväznému predpisu pred meritórnym rozhodnutím súdu. Uvedeným nesprávnym postupom krajského súdu zároveň došlo tiež k porušeniu základných princípov konania, konkrétne princípu zákonnosti. V zmysle § 5 ods. 3 SSP: „V rozhodovaní správny súd dbá na ochranu zákonnosti a verejného záujmu.“ V zmysle § 5 ods. 4 SSP: „Správny súd postupuje a rozhoduje v súlade s platnými a účinnými právnymi predpismi so zohľadnením ich právnej sily a v súlade so základnými princípmi tohto zákona.“

14. Keďže krajský súd v dôsledku nesprávneho procesného postupu meritórne rozhodol skôr, ako bolo zákonným spôsobom rozhodnuté o prejudiciálnej otázke, t.j. skôr ako bolo rozhodnuté o súlade, resp. nesúlade predmetného všeobecne záväzného nariadenia mesta so zák. č. 582/2044 Z. z. postupom predpokladaným zákonom a ústavou, žalobca podal z dôvodu procesnej opatrnosti dňa 19. marca 2018 na Okresnej prokuratúre Považská Bystrica podnet na podanie protestu prokurátora proti všeobecne záväznému právnemu predpisu, ktorým je VZN Mesta Púchov č. 10/2012 o miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v Meste Púchov, platné a účinné od 01.01.2013 vrátane Doplnku č. 1 k VZN Mesta Púchov č. 10/2012, ktoré bolo nahradené VZN Mesta Púchov č. 4/2014 o miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v Meste Púchov, platné a účinné od 01.01.2015 vrátane Doplnku č. 1 k VZN Mesta Púchov č. 4/2014, ktoré bolo nahradené VZN Mesta Púchov č. 1/2015 o miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v Meste Púchov, platné a účinné od 01.01.2016. Žalobca v podanom podnete zároveň poukázal na podstatnú skutočnosť, že VZN č. 10/2012 a Doplnok č. 1 k VZN č. 10/2012 boli zrušené VZN č. 4/2014 účinným dňa 01.01.2015 a VZN č. 4/2014 bolo zrušené VZN č. 1/2015 účinným dňa 01.01.2016, avšak vo všetkých predmetných VZN sa ustanovuje vyrubenie poplatku pre podnikateľa zaradeného do množstvového zberu rozhodnutím v zmysle § 63 zák. č. 563/2009 Z.z. o správe daní.

15. Žalobca v podanom proteste navrhol, že pokiaľ Mesto Púchov nevyhovie protestu prokurátora proti všeobecne záväzným právnym predpisom, ktorými sú VZN Mesta Púchov (VZN Mesta Púchov č. 10/2012 o miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v Meste Púchov, platné a účinné od 01.01.2013 vrátane Doplnku č. 1 k VZN Mesta Púchov č. 10/2012, VZN Mesta Púchov č. 4/2014 o miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v Meste Púchov, VZN Mesta Púchov č. 1/2015 o miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v Meste Púchov, platné a účinné od 01.01.2016) v zákonnej lehote, prokurátor podá na príslušný krajský súd žalobu o súlad VZN Mesta Púchov uvedených vyššie so zákonom o odpadoch a zákonom o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady.

16. K odôvodneniu rozsudku, že sa nemožno stotožniť s námietkou žalobcu ohľadom nesprávnej formy vyrubenia poplatku za komunálny odpad, žalobca opakovane poukázal na podnet na podanie protestu prokurátora proti všeobecne záväznému právnemu predpisu, nakoľko mal za to, že predmetné VZN je v rozpore so zák. č. 582/2004 Z.z.

17. Pokiaľ krajský súd nepovažoval za dôvodnú námietku žalobcu, že pred prihlásením sa k množstvovému zberu odpadu v meste nemal vedomosť, aké zmeny nastanú v systéme množstvového zberu komunálneho odpadu prijatím Dodatku č. 1 k VZN č. 10/2012 a prijatím VZN č. 3/2013, žalobca zdôraznil, že sa ešte 02. októbra 2013 prihlásil do starého systému množstvového zberu komunálneho odpadu, ktorý platil v zmysle vtedy platných a účinných VZN Mesta Púchov č. 10/2012 a č. 11/2007 (pričom nebola známa snaha tieto VZN meniť a v tomto čase neboli ani schválené nové VZN, ktoré by tieto pôvodné menili, či rušili), kde bol nastavený fakultatívny systém množstvového zberu komunálneho odpadu (ďalej „KO“) podľa objektívneho ukazovateľa presne vyprodukovaných kilogramov KO zo strany žalobcu, ktorý sa vážil na základe tzv. vážnych lístkov v zmysle príslušných ustanovení zákona o odpadoch. Systém množstvového zberu KO žalobca v tom čase prihlasoval z dôvodu, že bol objektívnejší a spravodlivejší ako systém výpočtu predpokladaného množstva vyprodukovaného KO podľa ukazovateľa produkcie KO a tiež s cieľom znížiť náklady za poplatky za KO, keďže na prevádzke hotela ALEXANDRA ŠPORT HOTEL*** žalobca platil za rok 2013 v starom systéme množstvového zberu poplatok za KO vo výške 1.229,60 eur, pričom v prevádzke hotela ALEXANDRA HOTEL**** žalobca platil za rok 2013 v systéme výpočtu predpokladaného množstva vyprodukovaného KO podľa ukazovateľa produkcie KO poplatok vo výške 3.357,52 eur, čo bol takmer trojnásobne vyšší poplatok v porovnaní oboch prevádzok. Poplatok za KO za obe prevádzky žalobcu za rok 2013 činil spolu sumu vo výške 4.587,12 eur.

18. Mesto Púchov však 27. novembra 2013 (t.j. až po uplynutí lehoty na nahlásenie množstvového zberu KO podľa doterajších VZN) prijalo nové VZN č. 3/2013 o nakladaní s komunálnym odpadom a drobným stavebným odpadom (ktoré je v súčasnosti nahradené VZN č. 3/2016, účinným od 01.07.2016) a Doplnok č. 1 k VZN č. 10/2012 o miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v Meste Púchov (VZN č. 10/2012 a Doplnok č. 1 k VZN 10/2012 bol zrušený VZN č. 4/2014 účinným od 01.01.2015, ktoré bolo zrušené VZN č. 1/2015, účinným od 01.01.2016). Uvedenými VZN sa radikálnym spôsobom zmenil dovtedajší spravodlivý a objektívny systém množstvového zberu KO, ktorý bol v súlade so zákonom o odpadoch. Mesto Púchov vyzvalo po uvedenej zmene v decembri 2013 žalobcu na registráciu nového systému množstvového zberu KO s tým, že žalobcovi nebolo známe z uvedenej zmeny oboch VZN, že systém množstvového zberu KO už nebude založený na dovtedy objektívnom princípe presne vyprodukovaných kilogramov KO, ktorý sa vážil na základe tzv. vážnych lístkov, ale nový systém je podľa Mesta Púchov založený na nemerateľnom, predpokladanom množstve KO stanoveného podľa objemu zbernej nádoby.

19. Na výzvu Mesta Púchov z decembra 2013 na opätovnú registráciu množstvového zberu KO, ktorá mala byť potrebná z dôvodu zmeny uvedených VZN, žalobca reagoval žiadosťami o zavedenie množstvového zberu KO z 27. januára 2014 (vrátane ich doplnenia z 21. februára 2014), keďže žalobcovi nebolo zrejmé, že bol zavedený nový systém množstvového zberu, ktorý je založený na nemerateľnom, predpokladanom množstve KO stanoveného podľa objemu zbernej nádoby a frekvencie odvozov KO. Žalobca mal za to, že množstvový zber KO z hľadiska jeho podstaty má byť opakom systému výpočtu predpokladaného množstva vyprodukovaného KO podľa ukazovateľa produkcie KO, keďže pri množstvovom zbere má byť presne a objektívne stanovené množstvo vyprodukovaných kilogramov KO zo strany producenta.

20. Doplnok č. 1 k VZN č. 10/2012 stanovil pri novom množstvovom zbere KO max. možný poplatok, ktorý v zákonnej škále pripúšťa v § 78 ods. 1 zák. č. 582/2004 Z. z., a to poplatok vo výške 0,0531 eur za jeden liter alebo KO.

21. Podľa názoru žalobcu Mesto Púchov vydalo Doplnok č. 1 k VZN č. 10/2012 v rozpore so zák. č. 223/2001 Z. z., a to s § 39 ods. 13 až 15 zák. č. 223/2001 Z. z., keďže na jeho území nie je zavedený množstvový zber KO, preto bolo povinné na základe žiadosti zaviesť fakultatívny množstvový zber u takej právnickej osoby alebo podnikateľa, ktorý preukáže, že množstvo ním vyprodukovaných komunálnych odpadov je presne merateľné a komunálne odpady a drobné stavebné odpady sú až do ich odvozu vhodne zabezpečené pred stratou, odcudzením alebo iným nežiadúcim únikom. Túto zákonnú

povinnosť mesto Púchov nesplnilo, ním zavedený nový systém množstvového zberu KO je založený na presne nemerateľnom, no iba predpokladanom množstve KO stanoveného podľa objemu zbernej nádoby. Uvedené zákonné ustanovenia sú postavené na tom, že množstvový zber KO z hľadiska jeho podstaty má byť opakom systému výpočtu predpokladaného množstva vyprodukovaného KO podľa ukazovateľa produkcie KO, keďže pri množstvovom zbere má byť presne a objektívne stanovené množstvo vyprodukovaných kilogramov KO zo strany producenta, pričom vyprodukovaný KO sa má zväziť na presnom meracom zariadení a výstupom zvážení KO je tzv. vážny listok. Tieto zákonné podmienky Doplnok č. 1 k VZN č. 10/2012 nespĺňa a je preto v rozpore s § 39 ods. 13 až 15 zák. č. 223/2001 Z. z. Doplnok č. 1 k VZN č. 10/2012 je zároveň v rozpore so samotným VZN Mesta Púchov č. 03/2013, konkrétne ods. 4., od. 6.1. bod 4., ods. 8. bod 1. a bod 2. prvá a druhá veta, ktoré sú vydané v intenciách § 39 ods. 13 až 15 zák. č. 223/2001 Z.z. Touto námietkou žalobcu sa však krajský súd pri svojom rozhodovaní vôbec nezaoberal.

22. V odôvodnení rozsudku krajský súd ohľadne neprimeranosti a protizákonnosti výšky vyrubeneho poplatku uviedol, že poplatok za komunálne odpady a drobné stavebné odpady bol žalobcovi vyrubeneý v súlade so zákonom. Žalobca bol od 02. októbra 2013 prihlásený do starého systému množstvového zberu KO, kde bol nastavený fakultatívny systém množstvového zberu KO podľa objektívneho ukazovateľa presne vyprodukovaných kilogramov KO zo strany producenta, ktorý sa vážil na základe tzv. vážnych lístkov v zmysle príslušných ustanovení zákona o odpadoch. Žalobca platil za rok 2013 v starom systéme množstvového zberu poplatok za KO vo výške 1.229,60 eur, pričom v prevádzke hotela ALEXANDRA HOTEL**** žalobca platil za rok 2013 v systéme výpočtu predpokladaného množstva vyprodukovaného KO podľa ukazovateľa produkcie KO poplatok vo výške 3.357,52 eur, čo bol takmer trojnásobne vyšší poplatok v porovnaní oboch prevádzok. Poplatok za KO za obe prevádzky žalobcu za rok 2013 činil spolu sumu vo výške 4.587,12 eur. Vyrubená výška poplatku za KO bola neprimeraná, pričom vážne ohrozila podnikateľskú činnosť žalobcu.

23. Pokiaľ v odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že po preskúmaní veci dospel k záveru, že námietky uvedené v žalobe neodôvodňujú zrušenie napadnutého rozhodnutia a napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj postup, ktorý predchádzal jeho vydaniu, je v súlade so zákonom, s uvedeným odôvodnením krajského súdu žalobca nesúhlasil, lebo predmetné VZN je v rozpore so zák. č. 582/2004 Z. z. a v dôsledku toho je v rozpore so zákonom aj napadnuté rozhodnutie žalovaného.

24. Nakoľko krajský súd v dôsledku procesného pochybenia neprerušil konanie, hoci boli na to splnené zákonné podmienky v zmysle § 100 ods. 1 písm. a), b) SSP, čím znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva, žalobca navrhol, aby kasačný súd prerušil kasačné konanie podľa § 100 ods. 1 písm. a), b) SSP a prípadne, aby krajský súd podal Ústavnému súdu Slovenskej republiky návrh na začatie konania podľa osobitného predpisu, resp. aby krajský súd počkal na vybavenie podnetu na podanie protestu prokurátora, ktorý podal žalobca dňa 19. marca 2018.

25. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalobca navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu a nariadil krajskému súdu, aby prerušil konanie podľa § 100 ods. 1 písm. a), b) SSP a prípadne, aby krajský súd podal Ústavnému súdu Slovenskej republiky návrh na začatie konania podľa osobitného predpisu, t.j. konania o súlade právnych predpisov, resp. aby krajský súd počkal na vybavenie podnetu na podanie protestu prokurátora, ktorý podal žalobca dňa 19. marca 2018, Následne po vyriešení uvedenej prejudiciálnej otázky, ktorú nebol krajský súd oprávnený v konaní riešiť, žalobca navrhol, aby krajský súd zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného a prvostupňové rozhodnutie Mesta Púchov a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie a aby zaviazal žalovaného nahradiť žalobcovi trovy kasačného konania i konania o správnej žalobe.

III.

Vyjadrenie ku kasačnej sťažnosti

26. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že napadnuté rozhodnutia sú v súlade s platnými právnymi predpismi a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť

žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

IV.

Posúdenie veci kasačným súdom

27. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) postupom podľa § 452 ods. 1 SSP v spojení s § 439 SSP preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ včas (§ 443 ods. 2 písm. a/ SSP), preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednohlasne (§ 464 v spojení s § 139 ods. 4 SSP) dospel k záveru, že kasačnej sťažnosti nemožno priznať úspech.

28. Kasačný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR. Rozsudok bol verejne vyhlásený 08. júla 2020 (§ 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

29. Podľa § 438 ods. 1 SSP kasačnou sťažnosťou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu.

30. Podľa § 454 SSP na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

31. Podľa § 461 SSP kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

32. Podľa § 469 SSP, ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia a k vráteniu veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, krajský súd aj orgán verejnej správy sú viazaní právnym názorom kasačného súdu.

33. Úlohou správneho súdu v predmetnej veci bolo posúdiť existenciu zákonných podmienok, odôvodňujúcich vydanie rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, ktorým v spojení s prvostupňovým rozhodnutím bolo rozhodnuté s konečnou platnosťou v rámci správneho konania o vyrubení poplatku žalobcovi za komunálne odpady a drobné stavebné odpady na obdobie od 01. januára 2014 do 31. decembra 2014 vo výške 12.149,25 eur, podľa § 83 zák. č. 582/2004 Z.z. a VZN č. 10/2012 o miestnom poplatku za komunálne odpady drobné stavebné odpady v Meste Púchov a Doplnku č. 1 k VZN č. 10/2012.

34. Podľa § 77 ods. 2 zák. č. 582/2004 Z.z., ak ďalej nie je ustanovené inak, poplatok platí poplatník, ktorým je

a) fyzická osoba, ktorá má v obci trvalý pobyt alebo prechodný pobyt alebo ktorá je na území obce oprávnená užívať alebo užíva byt, nebytový priestor, pozemnú stavbu alebo jej časť, alebo objekt, ktorý nie je stavbou, alebo záhradu, vinicu, ovocný sad, trvalý trávny porast na iný účel ako na podnikanie, pozemok v zastavanom území obce okrem lesného pozemku a pozemku, ktorý je evidovaný v katastri nehnuteľností ako vodná plocha (ďalej len „nehuteľnosť“),

b) právnická osoba, ktorá je oprávnená užívať alebo užíva nehnuteľnosť nachádzajúcu sa na území obce na iný účel ako na podnikanie,

c) podnikateľ, ktorý je oprávnený užívať alebo užíva nehnuteľnosť nachádzajúcu sa na území obce na účel podnikania.

35. Podľa § 77 ods. 8 zák. č. 582/2004 Z.z. poplatková povinnosť vzniká dňom, ktorým nastane skutočnosť uvedená v odseku 2, a zaniká dňom, ktorým táto skutočnosť zanikne.

36. Podľa § 78 ods. 1 písm. a) zák. č. 582/2004 Z.z. účinného do 31. decembra 2017, sadzba poplatku je najmenej 0,0033 eur a najviac 0,0531 eur za jeden liter alebo dm³ komunálnych odpadov alebo drobných stavebných odpadov alebo najmenej 0,0066 eur a najviac 0,1659 eur za jeden kilogram komunálnych odpadov alebo drobných stavebných odpadov.

37. Podľa § 78 ods. 4 zák. č. 582/2004 Z. z. obec môže ustanoviť všeobecne záväzným nariadením pri množstvovom zbere rôzne sadzby poplatku v závislosti od objemu zbernej nádoby a frekvencie odvozov v rozsahu dolnej a hornej výšky poplatku uvedenej v odseku 1 písm. a).

38. Podľa § 79 ods. 1 zák. č. 582/2004 Z.z., ak je v obci zavedený množstvový zber, obec určí poplatok ako súčin frekvencie odvozov, sadzby a objemu zbernej nádoby, ktorú poplatník užíva v súlade so zavedeným systémom zberu komunálnych odpadov a drobných stavebných odpadov.

39. Podľa § 81 ods. 1 zák. č. 582/2004 Z.z. poplatok obec vyrubuje každoročne rozhodnutím za celé zdaňovacie obdobie. Vyrubený poplatok je splatný do 15-ich dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia. Ak poplatník preukáže, že využíva množstvový zber, obec poplatok nevyrubí rozhodnutím.

40. Podľa § 83 zák. č. 582/2004 Z.z. v znení účinnom v čase vydania napadnutého rozhodnutia, obec ustanoví všeobecne záväzným nariadením sadzby poplatku, hodnotu koeficientu, pri množstvovom zbere spôsob, formu a miesto na zaplatenie poplatku, podmienky na vrátenie poplatku alebo jeho pomernej časti, podklady, ktoré má poplatník preukázať pri vrátení preplatku alebo jeho pomernej časti podľa § 82 ods. 1 alebo pri znížení alebo odpustení poplatku podľa § 82 ods. 2.

41. Podľa § 1 ods. 2 Daňového poriadku podľa tohto zákona sa postupuje, ak osobitné predpisy neustanovujú inak.

42. Podľa bodu 5.1.1.1. písm. c) VZN č. 10/2012 poplatok platí poplatník, ktorým je podnikateľ, ktorý je oprávnený užívať alebo užíva nehnuteľnosť nachádzajúcu sa na území mesta na účel podnikania.

43. Podľa bodu 5.1.5.1. Doplnku č. 1 k VZN č. 10/2012 poplatok za komunálny odpad a drobný stavebný odpad pre poplatníka uvedeného v bode 5.1.1.1. a) sa vyrubí rozhodnutím. Poplatníkovi uvedenom v bode 5.1.1.1. b) a c), ktorý nepožiadal o množstvový zber, sa poplatok vyrubí rozhodnutím. Poplatníkovi podľa bodu 5.1.1.1 b) a c), ktorý požiadal o množstvový zber, bude poplatok vyrubený rozhodnutím v zmysle § 63 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) v znení neskorších predpisov.

44. Podľa VZN č. 3/2013 o nakladaní s komunálnym odpadom a drobným stavebným odpadom na území mesta Púchov, množstvový zber je zber komunálneho odpadu a drobného stavebného odpadu, pri ktorom ich pôvodca platí poplatok ustanovený podľa zákona vo výške, ktorá je priamo úmerná množstvu týchto odpadov vyprodukovaných pôvodcom za daný čas (§ 39 ods. 13 zákona o odpadoch).

45. Podľa bodu 5.1.2.6. Doplnku č. 1 k VZN č. 10/2012 pre poplatníkov podľa bodu 5.1.1.1. b) ac), ktorí požiadali o množstvový zber sa poplatok určí ako: súčin frekvencie odvozov, sadzby a objemu zbernej nádoby, sadzba poplatku: 0,0531 eur za jeden liter.

46. Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie, ktorým bol žalobcovi podľa § 83 zák. č. 582/2004 Z.z. a VZN č. 10/2012 o miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v Meste Púchov a Doplnku č. 1 k VZN č. 10/2012 vyrubený poplatok za komunálne odpady a drobné stavebné odpady na obdobie od 01. januára 2014 do 31. decembra 2014 vo výške 12.149,25 eur.

47. Žalobca namietal postup krajského súdu s poukazom na ustanovenie § 100 ods. 1 písm. a), b) SSP a § 250zfa ods. 5 OSP, resp. § 367 SSP, keď je zrejmé, že krajský súd pred rozhodnutím vo veci samej dospel k záveru, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov, keďže túto skutočnosť konštatoval už v odôvodnení rozsudku zo dňa 08. septembra 2015, kde vyslovil svoj záver, že Doplnok č. 1. k VZN č. 10/2012 je v rozpore s § 81 zák. č. 582/2004 Z.z. Žalobca ďalej namietal, že v dôsledku procesného pochybenia krajského súdu, ktorý aj napriek splneniu zákonných podmienok na prerušenie konania v zmysle § 100 ods. 1 písm. a), b) SSP, toto konanie neprerušil, čím znemožnil

žalobcoví uskutočniť jemu patriace procesné práva, t.j. podanie podnetu na podanie protestu prokurátora proti všeobecne záväznému predpisu pred meritórnym rozhodnutím súdu. Ďalej poukázal na to, že z dôvodu procesnej opatrnosti podal dňa 19. marca 2018 na Okresnej prokuratúre Považská Bystrica podnet na podanie protestu prokurátora proti všeobecne záväznému právnomu predpisu, ktorým je VZN Mesta Púchov č. 10/2012 o miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v Meste Púchov, platné a účinné od 01. januára 2013 vrátane Doplnku č. 1 k VZN Mesta Púchov č. 10/2012, ktoré bolo nahradené VZN Mesta Púchov č. 4/2014 o miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v Meste Púchov, platné a účinné od 01. januára 2015 vrátane Doplnku č. 1 k VZN Mesta Púchov č. 4/2014, ktoré bolo nahradené VZN Mesta Púchov č. 1/2015 o miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v Meste Púchov, platné a účinné od 01. januára 2016.

48. K tvrdeniu žalobcu, že mu krajský súd znemožnil uskutočniť jemu patriace procesné práva - t.j. podanie podnetu na podanie protestu prokurátora proti všeobecne záväznému predpisu pred meritórnym rozhodnutím súdu a že z dôvodu procesnej opatrnosti podal dňa 19. marca 2018 na Okresnej prokuratúre Považská Bystrica podnet na podanie protestu prokurátora proti všeobecne záväznému právnomu predpisu - kasačný súd považuje za potrebné zdôrazniť, že žalobcoví nič nebránilo, aby podal podnet na prokuratúru, ktorý mohol podať už odo dňa účinnosti VZN Mesta Púchov č. 10/2012 o miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v Meste Púchov, t.j. od 01. januára 2013, resp. odo dňa účinnosti Doplnku č. 1 k VZN Mesta Púchov č. 10/2012, t.j. od 01. januára 2014, resp. od vydania prvostupňového rozhodnutia, ak mal za to, že predmetné VZN a Doplnok nie sú v súlade so zákonom o odpadoch a zákonom o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady.

49. K tvrdeniam žalobcu vo vzťahu k podaniu návrhu na konanie o súlade právnych predpisov na Ústavný súd SR, kasačný súd poukazuje na to, že judikatúra ústavného súdu v súvislosti so zistením, že v čase doručenia návrhu navrhovateľa ústavnému súdu už napadnutý právny predpis nebol súčasťou platného právneho poriadku - lebo bol zrušený a stratil platnosť aj účinnosť - zdôrazňovala, že v konaní o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 ods. 1 Ústavy SR je Ústavný súd SR oprávnený posudzovať len súlad platných právnych predpisov, ich častí, prípadne niektorých ich ustanovení s právnymi predpismi vyššej právnej sily. Ústavný súd preto pri svojej doterajšej rozhodovacej činnosti v konaniach podľa § 130 ods. 1 písm. d) ústavy iniciovaných všeobecným súdom, v ktorých bol namietaný nesúlad neplatných právnych predpisov, ich častí, prípadne niektorých ich ustanovení s právnymi predpismi vyššej právnej sily, postupoval tak, že ich svojím uznesením zastavil (napr. PL. ÚS 16/02 z 20. mája 2002, PL. ÚS 13/08 z 9. apríla 2008, PL. ÚS 13/08, PL. ÚS 23/08 z 15. októbra 2008, PL. ÚS 4/09 z 25. februára 2009). Z uznesenia Ústavného súdu SR PL. ÚS 1/2010-6 zo dňa 27. januára 2010 síce vyplýva, že: „Opierajúc sa o uvedené treba zdôrazniť, že oprávnenie všeobecného súdu iniciovať konanie o súlade právnych predpisov má ústavný základ vyjadrený v čl. 144 ods. 2 ústavy, ktorý nie je podmienený platnosťou dotknutého právneho predpisu, jeho častí alebo jeho jednotlivého ustanovenia, ale jeho súvislosťou s prerokúvanou vecou (rozhodovacou činnosťou). Za týchto okolností možno zo zásady ústavne súladného výkladu (čl. 152 ods. 4 ústavy) vyvodiť záver, že v prípadoch, ak má všeobecný súd prerokúvanú vec rozhodnúť podľa právneho predpisu, jeho častí alebo jednotlivého ustanovenia, ktorý(é) už bol(o) zrušený(é), ale je v dôsledku prechodných ustanovení tohto alebo iného právneho predpisu uplatniteľný(é) pre rozhodnutie v konkrétnej veci, sa § 41a ods. 4 zákona o ústavnom súde o zastavení konania pred ústavným súdom, ktoré má len právnu silu zákona, nepoužije. Zastavenie konania v takýchto prípadoch podľa názoru väčšiny pléna totiž nielen popiera zmysel a účel konania o súlade právnych predpisov iniciovaného všeobecnými súdmi v súvislosti s ich rozhodovacou činnosťou podľa čl. 144 ods. 2 ústavy, ale je aj v rozpore s koncepciou špecializovaného a koncentrovaného typu kontroly ústavnosti právnych predpisov, z ktorého vychádza ústava, a je tiež výrazom neprimeraného príklonu k formalistickému chápaniu ochrany ústavnosti. Aplikujúc uvedené právne názory na konanie o návrhu krajského súdu ústavný súd dospel k názoru, že je potrebné namietané ustanovenie § 57 ods. 1 zákona č. 94/1963 Zb., ktoré bolo zrušené § 120 zákona č. 36/2005 Z. z. v období po jeho zrušení, posudzovať v spojení s prechodnými ustanoveniami tohto zákona (predovšetkým § 114 zákona č. 36/2005 Z. z.) tak, že aj § 57 ods. 1 zákona č. 94/1963 Zb. sa s účinnosťou od 19. januára 2005 v

určitých prípadoch stal súčasťou tohto zákona.“, avšak VZN Mesta Púchov č. 10/2012 a Doplnok č. 1 k VZN Mesta Púchov č. 10/2012 boli od 01. januára 2015 nahradené VZN č. 4/2014 o miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v meste Púchov, pričom VZN č. 4/2014 neobsahovalo prechodné ustanovenia, na základe ktorých by bolo možné pôvodné VZN Mesta Púchov č. 10/2012 a Doplnok č. 1 k VZN Mesta Púchov č. 10/2012 uplatniť pre rozhodnutie v konkrétnej veci, a teda neboli viac súčasťou právneho poriadku SR.

50. Kasačný súd ďalej poukazuje na Upovedomenie Okresnej prokuratúry v Považskej Bystrici o spôsobe vybavenia podnetu č. Pd 53/18/3306-7 zo 14. mája 2018, z ktorého vyplýva, že platnosť VZN č. 10/2012 o miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v Meste Púchov a jeho Doplnku č. 1 zanikla účinnosťou VZN 4/2014 o miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v Meste Púchov, teda k 01. januáru 2015 a platnosť VZN č. 4/2014 o miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v Meste Púchov a jeho Doplnku č. 1 zanikla účinnosťou VZN č. 1/2015, teda k 01. januáru 2016. Z upovedomenia vyplýva, že prokuratúra vykonáva svoju právomoc tým spôsobom, aby viedla k náprave a k obnoveniu porušených práv, pričom ochrana poskytovaná prokuratúrou musí byť najmä efektívna. Použitie právnych prostriedkov prokurátorského dozoru, t.j. protestu prokurátora alebo upozornenia prokurátora, ktorým by sa nedosiahla ani len v rovine formálnej náprava, by bolo neefektívne a v rozpore s cieľom výkonu prokurátorského dozoru a keďže VZN č. 10/2012 vrátane jeho doplnku, ako aj nasledujúce VZN č. 4/2014 vrátane jeho doplnku už boli zrušené, neprichádza do úvahy preskúmať ich zákonnosť, nakoľko prokurátor by už nemohol uplatniť voči nim žiadne opatrenie. VZN po zániku jeho platnosti nemožno prejednávať v mestskom zastupiteľstve, a tým je daná prekážka napádať ho protestom prokurátora. VZN č. 1/2015 je všeobecne záväzným právnym predpisom vydaným príslušným orgánom mesta v samosprávnej pôsobnosti. Zo zápisnice zo zasadnutia Mestského zastupiteľstva Mesta Púchov zo dňa 10. decembra 2015 vyplýva, že VZN bolo schválené uznesením č. 127/2015, a to 18 prítomnými poslancami (celkový počet 19), teda 3/5 väčšinou prítomných poslancov a bolo vyvesené na úradnej tabuli a zverejnené na internetovej stránke mesta od 16.12.2015 do 31.12.2015 a účinnosť nadobudlo od 01. januára 2016. Možno teda konštatovať, že VZN bolo prijaté v súlade so zákonom. Preskúmaním VZN č. 1/2015 bolo zistené, že mesto Púchov v bode 5.1.1.1. VZN ustanovilo poplatníkov v súlade s § 77 ods. 2 zák. č. 582/2004 Z.z. V bode 5.1.2.1 nariadenia mesto ustanovilo sadzby poplatku za komunálne odpady taktiež v intenciách § 78 ods. 1 zák. č. 582/2004 Z.z.

51. Z upovedomenia ďalej vyplýva, že žalobca nespochybňoval, že je poplatníkom, pričom jeho výhrady smerovali k tomu, že ako poplatník by chcel uplatňovať vyrubovanie poplatku podľa právnej úpravy, ktorá bola obsiahnutá vo VZN č. 10/2012, kde bola sadzba poplatku stanovená €/1 kg, pretože stanovenie miestneho poplatku za komunálne odpady množstvového zberu z jedného kilogramu komunálnych odpadov za jeden liter odpadov je podľa žalobcu nespravodlivé a neobjektívne, nakoľko zberná nádoba môže byť úplne prázdna, no producent platí za objem nádoby, nie za presne vyprodukované množstvo odpadu. Žalobca uviedol, že vyrubenie poplatku rozhodnutím pri zavedenom množstvovom zbere na základe žiadosti poplatníka je v rozpore s § 81 ods. 1 zák. č. 582/2004 Z.z., z ktorého vyplýva, že ak poplatník preukáže, že využíva množstvový zber, obec poplatok nevyrubí rozhodnutím. Pre mesto vyplýva povinnosť zaviesť množstvový zber na základe žiadosti ustanoveného poplatníka z § 81 ods. 19 zák. č. 79/2015 Z.z., z ktorého vyplýva, že obec, na ktorej území nie je zavedený množstvový zber zmesového komunálneho odpadu, je na základe žiadosti povinná zaviesť množstvový zber u takej právnickej osoby alebo fyzickej osoby - podnikateľa, ktorý preukáže, že množstvo ním vyprodukovaných komunálnych odpadov je presne merateľné, komunálne odpady sú až do ich odvozu vhodne zabezpečené pred stratou, odcudzením alebo iným nežiaducim únikom. Z § 16 ods. 10 VZN č. 3/2016 o nakladaní s komunálnym odpadom a drobným stavebným odpadom na území Mesta Púchov vyplýva, že v Meste Púchov nebol zavedený množstvový zber, ale mesto v citovanom ustanovení VZN ustanovilo možnosť zavedenia množstvového zberu na základe žiadosti v intenciách § 81 ods. 19 zák. č. 79/2015 Z.z., ako aj možnosť zvoliť si počet zberných nádob, výber ich veľkosti, ako aj frekvenciu zberu. Výška poplatku vo VZN bola pre uvedených poplatníkov ustanovená v súlade s § 78 ods. 1 písm. a) zák. č. 582/2004 Z. z. na hornej hranici, teda v rozsahu stanovenom zákonom. Určenie rozsahu sadzby poplatku za jeden liter odpadu má oporu v § 78 ods. 4 zák. č. 582/2004 Z. z. pri

množstvom zbere v závislosti od objemu zbernej nádoby a frekvencie odvozov v rozsahu dolnej a hornej výšky poplatku určenej v odseku 1 písm. a). Merná jednotka pre výpočet tohto poplatku vychádza z veľkosti nádoby, počtu a frekvencie odvážania odpadu, ktorú si zvolí sám poplatník na základe ním podanej žiadosti o zavedenie množstvom zberu.

52. V upovedomení sa ďalej uvádza, že pokiaľ ide o spôsob a lehotu zaplataenia poplatku pri množstvom zbere, teda aj pri zavedenom množstvom zbere len na základe žiadosti poplatníka, Mesto Púchov v bode 5.1.3.1.3 nariadenia ustanovilo, že pre právnické osoby a fyzické osoby - podnikateľa zaradeného do systému množstvom zberu, správca dane vyrubuje poplatok rozhodnutím v zmysle § 63 daňového poriadku na celé zdaňovacie obdobie. Z § 81 ods. 1 zák. č. 582/2004 Z.z. veta druhá vyplýva, že ak poplatník preukáže, že využíva množstvom zber, obec poplatok nevyrubí rozhodnutím. Pri aplikovaní citovaného ustanovenia je potrebné vychádzať nielen z hmotnoprávnej, ale aj z procesnoprávnej úpravy. Daňový poriadok predstavuje procesný zákon, ktorý upravuje správu daní. Mesto ako správca miestnych daní postupuje pri ich správe podľa tohto zákona, pokiaľ hmotnoprávny predpis neustanovuje inak. V tomto smere Okresná prokuratúra v Považskej Bystrici poukázala na § 102 zák. č. 582/2004 Z. z., podľa ktorého na správu miestnych daní a poplatku sa vzťahuje osobitný predpis, ak tento zákon v §§ 28, 34a, 34b, 35, 41, 42, 50, 58, 64a, 64b, 65, 72, 73, 73a, 75, 81a, 82, 90, 91, 93, 98a, 98b, 99, 99a až 99h neustanovuje inak. Týmto osobitným predpisom je daňový poriadok. V § 102 sú vymedzené ustanovenia zákona o miestnych daniach, podľa ktorých správca dane bude postupovať pri správe daní a poplatku podľa zákona o miestnych daniach. V ostatných prípadoch bude postupovať podľa daňového poriadku. Keďže ustanovenie § 81 ods. 1 zák. č. 582/2004 Z. z. tam nie je taxatívne vymenované, tak na konanie sa vzťahuje daňový poriadok. Z § 63 daňového poriadku potom vyplýva, že ukladať povinnosti alebo priznávať práva podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu možno len rozhodnutím, ktoré musí byť doručené podľa tohto zákona, ak tento zákon neustanovuje inak. Z toho dôvodu úprava v bode 5.1.3.1.3. VZN vychádzajúca z § 83 ods. 1 zák. č. 582/2004 Z. z. má oporu v zákone, a to v § 102 zák. č. 582/2004 Z.z. v spojení s § 63 daňového poriadku. S poukazom na uvedené skutočnosti neboli zistené dôvody na vykonanie opatrení prostriedkami prokurátorského dozoru proti VZN č. 1/2015.

53. Aj podľa názoru kasačného súdu úprava v bode 5.1.5.1. Doplnku č. 1 k VZN č. 10/2012 nebola v rozpore s § 81 ods. 1 zák. č. 582/2004 Z. z., a to s poukazom na § 102 zák. č. 582/2004 Z. z. a § 63 daňového poriadku, pričom vzhľadom na horeuvádzané skutočnosti, ani v prípade pochybností by už nebolo možné VZN č. 10/2012 a Doplnok č. 1 k tomuto VZN preskúmať postupom podľa čl. 125 Ústavy SR.

54. Pokiaľ žalobca namietal, že pred prihlásením sa k množstvom zberu odpadu v meste nemal vedomosť, aké zmeny nastanú v systéme množstvom zberu komunálneho odpadu prijatím Dodatku č. 1 k VZN č. 10/2012 a prijatím VZN č. 3/2013, táto námietka ani podľa názoru kasačného súdu nebola dôvodná. Z podkladov súdneho spisu - ktorého súčasťou bol kompletný administratívny spis žalovaného, vrátane prvostupňového správneho orgánu - vyplýva, že žalobca požiadal dňa 02. októbra 2013 o vykonávanie množstvom zberu komunálneho odpadu na rok 2014 pre obidve jeho prevádzky v meste Púchov - ALEXANDRA HOTEL **** a ALEXANDRA ŠPORT HOTEL ***. Na uvedenú žiadosť reagoval správca dane listom doručeným žalobcovi 17. decembra 2013, v ktorom oznámil žalobcovi, že k 01. januáru 2014 nadobudne účinnosť nové VZN č. 3/2013 a Doplnok č. 1 k VZN č. 10/2012 a zároveň mu oznámil, že v prípade zapojenia sa do množstvom zberu na nasledujúce obdobie stačí vypísať jednu žiadosť pre obidve prevádzky. Následne žalobca doručil správcovi dane 27. januára 2014 vyplnené žiadosti o zavedenie množstvom zberu, ktoré sú obsahom prílohy č. 2 VZN č. 3/2013 a dňa 21. februára 2014 požiadal o rozšírenie uvedených žiadostí. Žalobca bol o zmenách oboch VZN zo strany správcu dane informovaný v dostatočnom časovom predstihu. Navyiac v čase, keď žalobca zaslal správcovi dane vyplnené žiadosti o zavedenie množstvom zberu (tvoriace prílohu VZN č. 3/2013) a následne aj ich rozšírenie, Doplnok č. 1 k VZN č. 10/2012 a VZN č. 3/2013 už boli platné a účinné, a teda mal možnosť sa s ich obsahom pred zaslaním predmetných žiadostí oboznámiť.

55. Kasačný súd poukazuje tiež na odôvodnenie uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn.

6Sžf/76/2015 z 18. októbra 2017, podľa ktorého „Keďže v otázke súladu, resp. nesúladu aplikovaného VZN so zák. č. 582/2004 Z.z. nebol dodržaný zákonom a ústavou predpokladaný a záväzne stanovený postup, nemožno na tvrdení o nesúlade predmetného VZN so zákonom postaviť právny záver konštatovanej nezákonnosti administratívneho rozhodnutia preskúmaného na základe žaloby podanej podľa § 247 OSP.“

56. Kasačný súd sa tiež stotožnil s názorom krajského súdu, že poplatok za komunálne odpady a drobné stavebné odpady bol žalobcovi vyrubený v súlade so zákonom, pričom námietky žalobcu o neprimeranej výške poplatku nepovažoval v danej veci za relevantné.

57. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 461 SSP dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. S týmito sa kasačný súd stotožňuje v celom rozsahu.

58. Pokiaľ sa žalobca odvolával na názor, vyslovený krajským súdom v pôvodnom rozsudku ohľadne nezákonnosti VZN vrátane jeho doplnku, kasačný súd považuje za potrebné zdôrazniť, že tento názor neprešiel testom najvyššieho súdu, ktorý práve z tohto dôvodu pôvodný rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

59. Skutočnosť, že rozhodnutia, či už žalovaného alebo krajského súdu, nie sú odôvodnené podľa predstáv žalobcu nemožno považovať za porušenie jeho práva, ak sú založené na správnych logických a odborných úsudkoch a argumentoch a sú vydané v súlade so zákonom, čo v prejednávacom prípade je splnené.

60. Kasačný súd zároveň uvádza, že „Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Taktiež podľa už mnohonásobne judikovaného názoru ústavného súdu základné práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 36 ods. 1 listiny a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nemôžu byť porušené iba tou skutočnosťou, že sa všeobecné súdy nestotožnia vo svojich záveroch s požiadavkami účastníka konania (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 111/2017-17 z 8. marca 2017).

61. Vzhľadom na uvedené skutočnosti kasačný súd rozhodol podľa § 461 SSP tak, že kasačnú sťažnosť žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

62. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že žalobcovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, nárok na ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 167 ods. 1 SSP) a žalovanému ho nepriznal, lebo to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 168 SSP).

63. Tento rozsudok kasačného súdu bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.